

NS uudistebülletään

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1092

17.02.2024 (135)

Michael Kühnen

Teine revolutsioon I köide: Usk ja võitlus

5. osa

See rahvaste ühendus on veel unistus, kuid inimesed on üha enam teadlikud ähvardavast arengust. Isegi kodanlikud kommentaatorid räägivad juba sellest, et idalääne konflikt jääb tagaplaanile põhja-lõuna konfliktile - otsustavale lahingule valge ja värvilise maailma vahel. Ja see ongi lahingu alguspunkt:

Koos Euroopa, Ameerika ja Austraalia mandritega ning Lõuna-Aafrikaga domineerivad aarialased selle maailma rikkamaid rahvaid; siin on tunda inimkonna pulssi; siin on tehnilise ja teadusliku progressi häll; siin on ka endiselt kõige tugevamad relvad ja suurim jõud - ülevamad teadmised.

Aasia ja Aafrika värvilised rahvad on leidnud eesmärgipärase liidu. Pärast sajandeid kestnud põlgust, mida aasialased tundsid rassiliselt alaväärse neegri suhtes, moodustavad nad nüüd ÜROs ühise rinde. See liit on veel habras. Üksikute riikide probleemid on liiga erinevad, kohalikud pinged liiga suured:

Kuid värvilised inimesed on mõistnud, kui suur võib olla nende kollektiivne võim. See lähteolukord ei ole stabiilne, üksikute rasside elupaiga piirid ei ole täpselt määratletud. Tundub, et viimaste aastakümnete arengu taga on täpne plaan:

Valge mehe igavene halb südametunnistus sundis teda peaaegu võitluseta loobuma

Aasia ja Aafrika üle valitsemisest; halb südametunnistus sunnib nüüd valgeid rahvaid üha enam ja enam järele andma arengumaade nõudmistele ja langema põlvedele väljapressimise ees; halb südametunnistus viib meid selleni, et me pöörame selja oma rassi vendade võitlusele Lõuna-Aafrikas, tõmbume tagasi oma elupaiga sisemusse, nagu tormi käes olevale, kuid turvalisele saarele, ja palume haletsusväärusel häälel veidi rahu ja vaikust. Kuid see saar eksisteerib ainult meie kujutluses.

Üha suurenev segadus ja osav pöördumine kõigi arengumaade ühtsete huvide poole ähvardab röövida meilt Lõuna- ja Kesk-Ameerika, mille tööstusriigid on lasknud degenerereeruda viletsusse, selle asemel et päästa valge rassi jaoks. Põhja-Ameerikas propageerivad sentimentaalsed valged vasakliberaalid ja demokraadid - oma rassi reeturid - segarahvastumist ja võrdseid õigusi kiiresti paljunevatele neegritele. Isegi siin, kus valge mehe võim ja jõud on kõige ilmsem, on meie rass juba surmavalt ohus, on tulemas kultuurita segane rahvaste segadus, mis ei tunne enam mingit sidet aarialaste saatusega. Kuid ärgem unustagem, et siin on tekkinud kaitsvad jõud, rassiteadlikud organisatsioonid, millest ühel - NSDAP/välismaa organisatsioonil - on see au, et ta on taaselustanud natsionaalsotsialismi Saksamaal. Ja siis näeme Euroopat, valge inimese kodu, mis ei tundu veel seestpoolt ohustatud olevat - vähemalt nii näeb seda enamik sakslasi, kes usuvad ikka veel üksiknähtustesse, kui märkavad linnapildis palju neegreid, aasiakaid, türklasi ja araablasi. Kuid Inglismaal ja Prantsusmaal on juba toimunud esimesed rassimässud, teised riigid järgnevad. Ja ikka ja jälle sama pilt:

Esialgu kiidetakse võõraste rassiliste elementide sissevoolu vaikumise heaks. Siis, kui neid on piisavalt palju, avastatakse "vähemusprobleem", tuntakse muret nende inimeste ebasoodsa olukorra ja diskrimineerimise pärast ning nõutakse võrdseid kodanikuõigusi ja rassilist segunemist.

Me võime seda täheldada kõikjal: kõigepealt Lõuna-Aafrikas ja Lõuna-Ameerikas, hiljem Põhja-Ameerikas, täna juba Inglismaal ja Prantsusmaal ning homme tõenäoliselt ka liiduvabariigis. Tundub, et siin on käimas hullumeelne plaan, mille eesmärk on aaria rassi kadumine maailmast. Selle plaani piirjooned on selged, me usume, et teame, kes selle taga seisab, ja selle vastu kaitsmine on kõigi valgete ühine ülesanne.

Mida teha?

Me oleme teelahkmel:

Me valime kas mugava tee, mis viib meid kapituleerumisele ja seega järkjärgulisele allakäigule, või ohtliku tee, mis viib meid võitlusele. Meie, natsionaalsotsi-

alistid, oleme valinud võitluse! Koos sadade tuhandete rassiteadlike valgetega üle kogu maailma. Meile on raske tunnistada:

Meil ei ole rikkusi, mitte kusagil selles maailmas:

Meid ootab ees tagakiusamine, vangla ja surm, kuid meid juhivad vastutustunne oma poegade ees, me oleme tunnistanud oma kohust, me täidame oma kohust!

Paljud on meiega nõus, vaid vähesed võitlevad meiega. Lõppude lõpuks on nii mugav ja lihtne lasta end triivida. Elu võib olla nii ilus ja kes tahab oma keskklassi eksistentsi kaotada? Ja siis noogutavad nad pead, kui sa ütled neile, et Lõuna-Aafrika valgete koht ei ole mustal mandril, et rasside segunemine on midagi loomulikku (ainult et mitte siis, kui oma tütar ..., aga miks karta halvimat, Saksamaal pole veel nii palju neegreid), et maailma rikkused peaksid olema paremini jaotatud. Nii lihtne on öelda "jah" ja nii raske on oma arvamust kujundada ja siis selle eest seista. Aga põhimõtteliselt on asi üsna lihtne: kui kõigile ei piisa (ja see ongi olukord), siis tuleb leppida, kui see ei ole võimalik, siis tuleb võidelda.

Kui me isegi hakkame vastama värviliste inimeste nõudmistele, tähendab see meie jaoks tööstusajastu lõppu, tagasipöördumist vaesusse ja barbaarsusse. Meie kohus on ikka veel pahaaimamatute rahvaste ees seda selgelt öelda. Me ei saa aega tagasi keerata - koloniaalajastu, globaalsete impeeriumide ajastu on läbi. Kuid vajadus tagada eluruum, kus tooraine ja tööstus, talupoeg ja teadus on võrdselt rikkalikud - see vajadus on jäänud. Aaria maailm peab taastama kontrolli toorainevarede üle!

Olen teadlik, et paljud lugejad peavad minu märkusi liiga dramaatiliseks. Probleemid, aga ka lootused tulevikuks, mis tulenevad meie jaoks nõudmisest aaria rahvaste kogukonna järele, tunduvad liiga teoreetilised, liiga kauged. Seepärast tahaksin veel kord üksikasjalikult tutvustada kapitulatsiooni ja võitluse alternatiive. Ma tean, et see esitlus võib olla ainult primitiivne ja skemaatiline; see ei ole täpne ennustus, vaid tegelike arengusuundade selgitamine:

Loobumine:

Lääne demokraatiad hoiavad võimul isegi siis, kui neid raputavad kriisid. Prantsusmaa ja Inglismaa sisepoliitiline olukord on segane, tavapärase parteisüsteemi lagunemine, värviliste immigrantide pidev sissevool viib suurlinnades regulaarsete rassimässudeni. Samal ajal on Saksamaa Liitvabariik välismaalt ja kodumaiste arvamuskujundajate surve all leevendanud oma välismaalaste seadusi: aastaid siin viibinud võõrtöötajad ja need, kellel on saksa naine, saavad kodanikeks.

Seega on BRD muutunud populaarseks sisseränderiikiks, määrused on viinud segabielude laviini. Võõrtööliste antakse hääleõigus, sakslased ei leia midagi halba selles, et äkki on türgi linnapea. Suurlinnadesse tekivad slummid ja on tekkinud uus proletariaat, mis on ümbruskonna rikkusest pimestatud. Need on võõrtööliste teine põlvkond, kodutud ja juurteta, oma saatusega rahulolematud, nad moodustavad kuritegelikke noorte jõuke. Saksa põlisrahvas tõmbub tagasi hoolitsetud eeslinnadesse ja jätab kesklinnad välismaalastele.

Ameerika Ühendriikides valitseb suhteline rahu, neegrite nõue täieliku võrdõigusslikkuse järele on suures osas täidetud. Nüüd ei ole enam võimalik, et ameeriklane valitakse USA presidendiks ilma mustanahalise asepresidendita. Mingil hetkel langeb president mõrvakatse ohvriks! Esimest korda saab värviline mees maailma kõige võimsamaks meheks!

Samal ajal püütakse arengu- ja tööstusriikide vahelisel alalisel konverentsil saavutada õiglane maailmamajanduskord. Lääne vastutustundlikud riigimehed tõrjuvad meeletult Aasia ja Aafrika riikide mõõdutuid soove, otsides ja lõpuks leides mõõdukaid värvilisi juhte, kes mõistavad, et nende nõudmised toovad kaasa maailmamajanduse kokkuvarisemise. Tehakse kompromisse, kuid mõõdukaid toetavad Moskvas või Pekingis koolitatud revolutsionäärid.

USA mustanahaline president sunnib lõpuks vastumeelseid Euroopa riike nõustuma lahendusega, mis tabab nende riikide majandust kõvasti, kuid rahuldab esialgu arengumaid. Uus maailmamajanduskord toob kaasa massilise tööpuuduse ja sisemised rahutused Euroopa riikides. Valitsused kukuvad ja võimule tulevad uued kommunistlikud režiimid. Teistes riikides sooritab sõjavägi riigipöörde ja muudab meetmed vastupidiselt välissurvele tagasi. Vastuseks rakendavad arengumaad boikottmeetmeid, mille vastu ei võeta mingeid ettevaatusabinõusid. - OUT -

Kas see kõik on nüüd veel nii kaugel, nii kujuteldamatu? Ainult ulme? Ma arvan, et igaüks teab, et see või sarnane õudus võib väga hästi olla meie tulevik.

Võitlus:

Kasvavad majandusraskused viisid Euroopa riikides kommunistlike ja "neonatsistlike" revolutsiooniliste liikumiste tugevnemisele. Rahvas, kes on rahulolematu demokraatliku süsteemiga ja täis hirmu kommunismi ees, kutsub tugevat meest.

Mõnes riigis, võib-olla Itaalias või Inglismaal, võidutsevad rahvuslikud, võib-olla isegi natsionaalsotsialistlikud liikumised ja toetavad nüüd kõikjal sarnaseid rühmitusi, et murda isolatsiooni, millesse see riik on paratamatult langenud. Lõpuks rajatakse Euroopas uus kord, mis oli juba Teises maailmasõjas ette aimatav. Euroopa

väikeriigid orienteeruvad paratamatult liiduvabariigile, Euroopa ainsale suurvõimule. Töötatakse välja programmid värviliste vähemuste repatrieerimiseks, Saksamaa viskab aasta jooksul välja kõik võõrtöölised. Euroopa riigid, mis nüüd Saksamaa juhtimisel teevad tihedat koostööd, eralduvad USA ülemvõimust.

Tooraine tarnete tagamiseks kasutab osav välispoliitika traditsioonilist Saksa-Araabia/Saksa-Pärsia sõprust.

Saksamaa ja Euroopa suurejooneline abi stabiliseerib Iraani ning Iisraeli-vastane poliitika võidab meile araabia rahva südame, kes - pettununa USAs ja NSVLis - pöördub nüüd kolmanda maailma suurriigi, natsionaalsotsialistlikuks muutunud Euroopa poole. Laskmata seda sõjani jõuda, edendavad lääneeurooplased rahvuslikke mässuliste liikumisi raudse eesriide taga, toetavad bolševismi poolt rõhutatud rahvaste rahvuslikku vabadusvõitlust ja teevad seega võimalikuks ajaloolise olukorra, kus Saksamaa saavutab taas oma ühtsuse.

Natsionaalsotsialistliku Euroopa edusammudel on märgiline mõju Põhja-Ameerikale; seal võidab aaria rahvaste kogukonna idee, mida Euroopa edukalt demonstreerib, uusi sõpru, nagu ka Austraalias. Lõpuks tekib aarialaste rahvaste kogukond, kes on uue korrastatud maailma peremehed; kogukond, mis avab pikaks ajaks sellele kriisist vaevatud planeedile tohutu tuleviku valge inimese juhtimisel.

See on meie tee kolmandasse aastatuhandesse; see on meie ettekujutus loomulikust maailmakorraldusest. Meie tahte rassilised alused ja meie rahva huvid nõuavad, et eilsest rahvuslikust revolutsioonist saaks maailmarevolutsioon! Selles uues korras aga leiab Suur-Saksamaa taas oma vana saatuse: Rooma maailmariikide pärijana ühendada Lääne-Euroopa ja aaria rassi tuumikrahvana valvata idas valge rassi kilbina Aasia vastu!

ÕIGUSLIK VÕITLUS

Alati on väidetud, et natsionaalsotsialism kadus 1945. aastal jälgi jätmata. See on demokraatide vale. NSDAP oli laiali saadetud, selle juhid arreteeritud või mõrvatud, kogu Saksa rahvas allutatud massilisele ajupesule, mida ei ole ajaloos varem nähtud. Nendes tingimustes on hämmastav, kui kiiresti organiseerus Saksa vabadusliikumine ja sekkus pidevalt muutuvate nimede all sõjajärgsesse poliitikasse.

Niipea, kui 1949. aastal asutati Sotsialistlik Reichspartei (SRP), ei olnud liitlaste luba poliitiliste parteide asutamiseks enam nõutav. SRP pühkis Lääne-Saksamaa liiduvabariigis nagu keeristorm:

Piirkondlike ühenduste asutamine, suuremahulised kogunemised, valimiste edu järgnesid üksteise järel. Sotsialistlik Reichspartei kuulutas ajaloolist tõde Adolf Hitleri kohta, kuulutas rahvussotsialismi, kõigi sakslaste rahvuslikku kogukonda ja Saksa Reichi. Liikumine andis juba esimesed linnapead ja Alam-Saksimaal peeti läbirääkimisi valitsuses osalemise üle.

SRP tõestas, et isegi pärast lüüasaamist maailmasõjas võis Saksa rahvas veel inustuda. Algava taassünni eesotsas seisis vana parteikaaslane Dr. Duris ja eelkõige kindral Remer, kes 20. juulil 1944. aastal võitis reaktsooniliste ohvitseride riigipöördekatse. Ta võitis 20. juulil 1944 reaktsooniliste ohvitseride riigipöördekatse ja päästis sellega Saksa Wehrmachi au ajaloo silmis. Erakond võitis riigivalimistel kuni 12% häältest ja kohalikel valimistel oluliselt rohkem. Läbimurre oli peatselt käes, kuid nüüd ilmnis taas kord, et on viga segi ajada demokraatiat ja rahva valitsemist:

Selle asemel, et tunnistada rahva tahet ja leppida Sotsialistliku Reichspartei tõusuga, surusid demokraadid 1953. aastal keelu läbi.

SRP liikmed, kes ei olnud veel viis aastat pärast esimese denasifitseerimislaine vaibumist, olid taas tagakiusamise ohvriks. Isegi kõige lojaalsemad kaotasid järkjärgult julguse ja enesekindluse. Kuid rahvussotsialismi vaim jäi ellu. Seda leidis taas osades endise Waffen-SS-i vastastikuse abi ühingus (HIAG), väikestes rühmades tegelikult reaktsooniliste parteide sees (Deutsche Reichspartei ja hiljem Nationaldemokratische Partei Deutschlands) ning samuti oli hulgaliselt revolutsioonilisi organisatsioone (nt hiljem keelatud, üsna edukas Bund Nationaler Studenten või samuti keelatud Freikorps Deutschland), mis hooldasid tuld.

Kuid edu jäi võimatuks; polnud kedagi, kes oleks suutnud välja töötada poliitilise strateegia, pidades silmas üha uusi keelde ja ümberkasvatamise laineid. Ainsaks ülesandeks jäi idee säilitamine väikestes kogukondades, seltsimeeste koos hoidmine ja paremate aegade ootamine. Oma osa mängis ka kasvav jõukus; inimesed ei tahtnud oma kodanlikku eksistentsi, mille eest oli varasemate natsionaalsotsialistide diskrimineerimist silmas pidades piisavalt raskelt võideldud, uuesti ohtu seada. Kõigepealt pidi kasvama uus põlvkond, kes oli valmis võtma lipu üle ja kandma seda tulevikku.

1968. aastal asutas diplomeeritud insener Wolf Dieter Eckart Bund Deutscher Nationalsozialisten (BDNS). See oli julge husaariaktsioon, millel oli julgust ja mitte puudus taktikaline oskus. Meie seltsimees Eckart saavutas ainulaadse ajaloolise teene:

Oma avatud natsionaalsotsialismitunnistusega lõpetas ta pika öö ja andis tõe

surnuks peetud idee suurejooneliseks tagasitulekuks meie aja poliitilisele areenile. Asja süüdatud leek ei ole sellest ajast saadik kustunud!

Selle uue sihtasutuse ettevalmistustööd algasid juba 1967. 1967. aastal otsis Eckart kuulutuse kaudu reaktsioonilises National-Zeitung'is, mida aga paljud natsionaalsotsialistid loevad, mõttekaaslasti antikoministlikule liidule, millest hiljem tekkis BDNS. Kuid nii suur kui suur on Wolf Dieter Eckarti teene Saksa vabadusliikumise taassünni eest, poliitiku rollis ta ebaõnnestus. Ilma, et BDNS oleks leidnud võimalust areneda oluliselt kaugemale Hamburgist, keelustati see vaid mõned nädalad pärast ametlikku asutamist.

Kuid leek oli juba kustutamatu. Noored, revolutsionäärid, avastasid, et ei pea olema vasakpoolne, et võidelda mädaneva süsteemi vastu. Kui 1969. aastal olid noored rahvussotsialistid toetanud tohutu vaevaga edukat rahvuskonservatiivset erakonda NPD, siis 1970/71 kõlas see teisiti:

"Brandt vastu seina!" ja *"Võimu rahvapetturitele - rahvuslik vabadusvõitlus"*, nõudis mitmetuhandeline rahvahulk Würzburgis ja Kasselis.

WIDERSTANDi tegevus kulges elementaarse jõuga. Kõigepealt kogunesid sajad, siis tuhanded suure W-ga lipu alla. Aktion WIDERSTAND oli kõigi rahvuslike jõudude - alates mõõdukatest reaktsioonilistest kuni veendunud natsionaalsotsialistideni - tohutu koondumisliikumine, mis ühendas end võitluses Brandti valitsuse kuritegelike lepingute vastu idaga, millega anti ära veerand Saksa Reichi nõudlus. Aktsiooni W viisid aga noored revolutsionäärid, kes esimest korda uskusid, et näevad enda ees rahva ärkamist, kui nad marssisid õhtuti tõrvikutega läbi Saksa suurlinnade ja laulsid vana natsionaalsotsialistliku võitluslaulu saatel värse:

**Vastupanu on märksõna,
Vastupanu on meie kohus.
Rebige maha tsoonimüür,
Kukutage Brandti valitsus!**

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENGLIEDERUNG

Number 102 English 26. April 2012 (132)

Der Kampf geht weiter !

Stellung haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Geschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

"Militärisch von Deutschland, Völkerring, Völkerring und Völkerring haben nicht untergeben, die Karte der gesamten Welt werden heißt geführten Führer Adolf Hitler zu entscheiden."

Alle Nationalsozialisten sind weniger offensiv, Völkerring und Rassengemeinschaften werden schärfen an Schärfe an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkerring. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkerring ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die völkerringe kämpfen um den Erhalt, die Völkerring - gegen alle weißen Völkerring (? - zu kämpfen keine Mittel und Eisenbahnen, Überlebend und Eisenbahnen.

Oh "legal" oder "illegal", ob im Weltkrieg oder im Braunkamp, ob mit Propagandaarbeit "verboten" oder auf einem Schlachtfeld andere Art jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Leuck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS uudistebülletään
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Prickšējais ziņojums
Intervija ar Molliju

Tevā daļa

NSK: Paldies par interviju. Turpināt labi atradāt. Uzvara ir mūsu!

Jūtieties brīvi un pievienojiet sapņiem datus nozāģuņa vāciņus.

Mollija: Paldies, draugi! Dija jānē jama smēģi ko intervija. Lūdzis, atstāst man tēmaļa adrešu, kad tā būs publicēta, un es pievienošu jūsu tēmaļa vietnes saiti ar interviju. Lūdziet man tikai teikt mūsu brošūru via pasaukle rekonstrukcijas. Dažreiz mūsu vāpi ir vāģli apgādāt. Eit nezauģējot tieši? Ar jūsu palīdzību mūsu akmeņi paraug ar katru dienu. Paldies meana izplatīt patiesību, jo katrs vārds ir kā balle. Tūmāsi un zāģeris āģeris vāģli mēģem. Mūsu zāģeris ir āģeris pāģek pāģarlocēmā, un šī pāģeris pāģarlocēmā būs vāģi gāģi. Katrs pāģeris, pāģeris un jēģa lieta, ko dāģa

the NEW ORDER
Number 179 (131) Printed 1975 April 26, 2012 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Discards of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Leuck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!